

kratiet i Aar maatte have lagt ganske samme Vægt paa Forudsætningen og dens mulige Opfyldelse som i Fjor. Men det er det, man ikke gør, og det giver mig Anledning til at formode, at det er andre Hensyn end de rent kommunalpolitiske, der er bestemmende for det ærede Parti. Jeg ved ikke, om det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds nu forstaaer mig bedre, end da jeg forrige Gang havde Ordet.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem spurgte mig, hvorfor man ikke havde søgt Forhandling med Kommunalbestyrelsen, men det ærede Medlem, hvis Evne til at sætte sig ind i en Sags Enkeltheder, jeg fuldt ud anerkender, vil dog vist ikke mene, at denne Sag ikke ligger saa absolut klart belyst, at der for mig var nogen som helst Grund til en officiel Henvendelse i den Anledning til Magistraten. Magistraten har utrykkelig, saaledes som det ærede Medlem vil finde det i Bemærkningerne, udtalt, at naar man ikke kan forvente nogen Indkomst ved, at nye Skatteklender bringes til at flyde, bør man blive ved det hidtilværende Fradrag paa 300 Kr. . . . Det ærede Medlem behøver ikke at ryste paa Hovedet, det ærede Medlem bør ikke betvivle Rigtigheden af de Oplysninger, der er givet i Bemærkningerne. Det Udvalg, der har haft Sagen til Behandling, har enstemmigt udtalt, at Forudsætningen for, at man kunde gaa til noget saadant — og Udvalget er enigt med Magistraten i dens Hovedbetragtning —, er den, at man kan bringe nye Indtægtsklender til at flyde. Det er klart, at min Stilling til Sagen ikke har været Københavns Kommunes Ledelse ubekendt, selv om der ikke er sket en officiel Henvendelse.

Jeg er fuldkommen enig med det ærede 18de tingvalgte Medlem i, at naar man giver denne Bemyndigelse, er der ingen Vej udenom de 500 Kr.s Børnefradrag. Saa kan det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds nok saa meget forsikre, at man ønsker blot at faa Bemyndigelsen indtil de 500 Kr., og derved lade skinne igennem, at naar denne Bemyndigelse er givet, er man frit stillet i sine Overvejelser. Nej, det er en Misforstaaelse. Det ærede 18de tingvalgte Medlem har Ret i, at er Bemyndigelsen givet, er der ingen Vej udenom. Men der er i det hele i visse Kredse en Tendens til at søge at fremme en saadan Udvikling i Beskatningsreglerne, at Skatten i større og større Grad kommer til at hvile paa et Mindretal af Befolkningen. Jeg tror, at naar man er paa det rene med, at det baade indenfor Stat og Kommune er nødvendigt at vise al mulig Økonomi i sine Dispositioner for overhovedet at til-

vejebringe Balance, underbygger man ikke dette ved at fritage meget store Kredse af Befolkningen for enhver Skatteydelse, der overhovedet er følelig, for at lægge Byrden over paa det Mindretal, som man nu maatte mene har Skuldre til at bære den.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds ønskede en større Andel af Selskabsskatten til Fordel for København. Man kan virkelig ikke, saaledes som det ærede Medlems og hans Partis Hovedbetragtning er, samtidig med at stille Krav om, at Staten skal overtage alt muligt, at man skal læsse alt muligt over paa den, forlange, at af de Indtægtsklender, af hvilke Statens Indtægter flyder, skal en rigelig Andel gaa til Kommunerne. Nu refererede det ærede Medlem, at Selskabsskatten var 60 Millioner, og deraf fik København kun de 6. Men det viser, hvor usikker den Kompensationskilde er, som man pegede paa. Thi de 60 Millioner Selskabsskat hører Historien til; kun $\frac{1}{5}$ deraf kan ventes i indeværende Skatteaar, saaledes at Københavns Kommune formentlig i Stedet for 6 Millioner i forrige Finansaar faar noget over 1 Million i dette. Ogsaa dette maner til her at handle med Forsigtighed og ikke ud fra Ønsker, hvis Forudsætninger ikke kan opfyldes, gennemtrumfe en Lovordning, hvis Konsekvenser man i Virkeligheden ikke er i Stand til at bære.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds sagde, at det er urigtigt, at Frederiksbergs Borgere, hvis man uden nærmere Overvejelse gik til den Ændring af Erhvervsskatten, som er foreslaaet, vilde komme til at betale de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som dette Børnefradrag vil gøre det fornødent for Københavns Kommune at tilvejebringe. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem ræsonnerer, som han gør, thi Erhvervsskatte-reglerne er en Gang fastsat ved Lov, og ud derfra maa enhver Kommunalbestyrelse lægge sit Budget; det er selvfølgelig ogsaa det, Københavns Kommune har gjort. Og naar Kommunen nu siger: Vi giver Afkald paa $1\frac{1}{2}$ Million fra Borgere, der bor i København, i Forventning om ændrede Erhvervsbeskatningsregler, hvorved dette Beløb skal tilgaa os fra Borgere, der er bosat paa Frederiksberg, tror jeg, at det ærede Medlem kommer til at indrømme, at jeg har Ret i min Betragtning, at det er det, der maa underkastes en nærmere Forhandling indenfor de store kommunale Organisationer, inden man kan gaa til Gennemførelse deraf.

Maa jeg endelig sige til det ærede 18de tingvalgte Medlem, at jeg naturligvis tak-